

Painin hauskuus yllätti oppilaat

JÄRVENPÄÄ

Mari Mäkinen

– Tää on kivaa, mä haluan ko-
keilla uudestaan, Vera Jaavamo
huudahtaa.

Hän on juuri heittänyt elä-
mänsä ensimmäisen niskalenk-
kiheiton, ja onnistumisen riemu
paistaa kasvoilta.

Järvenpään Keskuskoulussa
vietetään päivää painin mer-
keissä. Järvenpään Voimailijoi-
den edustajat ovat saapuneet
paikalle vetämään koko koulun
oppilaille koulupainiharjoituk-
sia. Nyt vuorossa on viidesluo-
kalaisten ryhmä. Tytöt ja pojat
kuuntelevat korvat höröllä Te-
ro Luostarisen ohjeita, ja syök-
syvät intoa puhkuen kuperkeik-
kojen ja volttien tekoon. Roh-
keasti jokainen kiihdyttää itsen-
sä hurjaan vauhtiin mätkähtäen
kuka mitenkin päin pehmoiselle
patjalla.

Puskutraktoreita ja katerpillareita

Leikkimieliset kamppailut saa-
vat aikaan keskittyneitä ilmeitä
ja iloisia kiljahduksia. Oppilaat
muuttuvat puskutraktoreiksi ja
kyntävät eteenpäin kontillaan
olkapäät vastakkain tavoitteena
saada kaveri peruuttamaan vii-
valle saakka. Kohta liikuntasali
on täynnä nauravia katerpilla-

Lonkki lähtee. Vera Jaavamo ja Waltter Skogberg harjoittelevat niskalenkkiä Tero Luostarisen opastuksella.

reita, jotka selät toisissaan kiin-
ni ja takapuolet maassa pyrkivät
liikuttamaan vastustajaa.

Paras hetki taitaa kuitenkin

olla se, kun ryhmä pääsee teke-
mään ihan oikeita painiheitto-
ja. Ensimmäisten haparointien
ja ujojen yritysten jälkeen oppi-

laat rohkaistuvat, ja moni kokei-
lee niska- ja lonkkaheittoa yhä
uudelleen ja uudelleen.

– Mä luulin että paini on ihan
outo laji, mutta se onkin tosi ki-
vaa, Vera tuumailee harjoitusten
jälkeen.

Hauskinta hänestä olivat voltit

Koulupaini sopii kaikille

JÄRVENPÄÄ

Mari Mäkinen

– Koulupaini on perintei-
sestä olympiapainista kehi-
tetty koululiikuntaan sopiva
liikuntamuoto, joka tarjoaa
mahdollisuuden sääntöjen
mukaiseen fyysiseen kontak-
tiin, turvallisen toimintaky-
vyn kehittämiseen sekä ener-
gian purkuun. Lapselle paini
on luontaista liikuntaa kuten
juokseminen, heittäminen,
uiminen tai pelaaminen ja
yksi kaikkein monipuolisim-
min eri lihasryhmiä kehittä-
vistä lajeista.

– Olemme vetäneet koulu-
painia syksystä 2006, ja ky-
syntä on nyt niin kovaa, et-
tä emme ihan joka paikkaan
edes ehdi, Järvenpään Voi-
mailijoiden koulupainioh-

jaajiin kuuluva Tero Luosta-
rinen kertoo.

Hän toteaa, että opetta-
jat ovat olleet tunteihin to-
della tyytyväisiä ja oppilai-
den ennakkoluulot karisseet
vauhdilla. Tyttöjen ”minä-
hän en paini” -asenne muut-
tuu yleensä kertalaakista
niin, että nämä eivät tunnin
jälkeen malttaisi millään lo-
pettaa. Pojilla taas on tapana
valmistautua antamaan kave-
reille kunnan kyytiä. Sellaista
ei koulupainissa tehdä, vaan
mennään tiukasti sääntöjen
mukaan niin, että kaikilla on
hauskaa.

Moni koulussa lajia ko-
keillut on tykästynyt lajiin
niin, että käy nyt säännöllis-
esti seuran painiharjoituk-
sissa.

ja heitot. Lajin vauhdikkuus yl-
lätti hip-hop tanssia ja jalkapal-
loa harrastavan ilopillerin, sillä
hän kuvitteli painin olevan pelk-
kää toisen matolta ulos työntä-
mistä. Veran mielestä harjoit-
ukset vain olivat liian lyhyet, ja
kolme tuntia olisi ollut sellainen
riittävä aika.

– Voisin kyllä harrastaa pai-
nia, jos aika vain riittäisi, tyttö
innostuu.

Ei yhtään väkivaltaista

Waltter Skogberg on lajista yhtä
haltioissaan.

– Minä luulin että paini on vä-
kivaltaista, mutta eihän se ole
olenkaan. Ennen tuntia ajattelin,
että on varmaan tosi tyhmää, ja
niskakin saattaa venähtää, mut-
ta olikin paljon hausempaa
kuin kuvittelin, Waltter mietis-
kelee.